na ennesele egga kellegi teisele ei sowiks. — Üks reisia kirjotab:

Ma ollin jubba mõnne nåddala Parisis paigal olnud. Juli ku olli kätte jõudnud, (mis meiegi paikus ennamiste palla kül, agga lõunepoolsil mail weel hopis pallawam). Se olli ühhe pühhapäwa enne lõunat, ma lusisin mõda ulitsat (Saksa rahwas ütleb: ma patserisin); ilm olli selge, päike olli kui tulline wask kerra, kõrwetas ni kangeste, et minno melest olli, nago peaks tännapääw terwe Paris omma sure meeste ja puddolojustega ärrakũpsetud sama. Tuhhande åsi essise (kõgi) suits, mis ulitsatte peale alla kerutas, ja tolm ulitsatte pealt, se teik sassis seita, et sündind Parislane weel wõis hingata, agga minno hinge lehhe tahtis ta kinni matta, et ma ennam issegi ei teadnud, mis modi ma weel lonkso hinge piddin sama. Hommiko ollin kül kaks korda Seine jões käinud karrastust otsimas, agga mis karrastust palla wessi woib anda? — Ma ollin ühhe platsi peale jõudnud, kus Pariisi liinna seiso-wäggi parrajatte muntserdas, näggin seal sulle tuttid ja pajonettid, kiibred ja punnased püksid; seal ollid passuna puhhujad, nende seltsis trummi-lõjad omma pole elewandi kerre suruste trummidega, kelle kissa ja kärra mind juhmiks ja tuimaks teggid. Keikide seast, olli se soldat ehk muido wahtija, olli minno arwates keige parrema õnnega koos keiser Napoleon, — ta istus omma musta selgas, ei ligutand kät egga jalga. Keik ollid kanges higgis, keige ennam tambur-major omma kahhe jalla kõrguse karro nahka mũtsi al; agga — „temma" ũksi olli külm, „külm sũdda põhjani."

Muntserdamisse aeg olli otsas, lõuna mõdas. Ma läksin trahterisse, kus ma ennegi mõnda korda sõmas ollin käinud. Kui ma trahteri ukse hõbbe linki kinni hakkasin, tulgatas mul mele, et mo kõht tühhi olli olnud, enne kui ma muntserdamisse platsi peale ollin läinud, agga nũũd olli sõma tahtminne sutumaks kaddund. Trahteris olli kange rogade hais, mis hinge tahtis kinni matta. Ma istusin sõma laua äre. Keik tubba olli sinnine,